UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

4 päivänä toukokuuta 2010 *

Asiassa C-533/08,

jossa on kyse EY 68 ja EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 28.11.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 3.12.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

TNT Express Nederland BV

vastaan

AXA Versicherung AG,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, jaostojen puheenjohtajat A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, R. Silva de Lapuerta ja C. Toader sekä tuomarit K. Schiemann, P. Kūris, E. Juhász, M. Ilešič (esittelevä tuomari), J.-J. Kasel ja M. Safjan,

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.11.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– TNT Express Nederland BV, edustajanaan advocaat J. H. J. Teunissen,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels ja Y. de Vries,

– Tšekin hallitus, asiamiehenään M. Smolek,

– Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja J. Kemper,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A.-M. Rouchaud-Joët ja R. Troosters,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.1.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) ja tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta Genevessä 19.5.1956 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Genevessä 5.7.1978 allekirjoitetulla pöytäkirjalla (jäljempänä CMR), 31 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat TNT Express Nederland BV (jäljempänä TNT) ja AXA Versicherung AG (jäljempänä AXA) ja jossa on kyse sellaisten saksalaisten tuomioiden täytäntöönpanosta Alankomaissa, joilla TNT oli

velvoitettu korvaamaan vahinko, joka oli aiheutunut tavaroiden katoamisesta kansainvälisen tiekuljetuksen aikana.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 44/2001

3 Asetuksen N:o 44/2001 ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Euroopan yhteisö on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää yhteisöä vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen toteuttamiseksi asteittain yhteisön on toteutettava muun muassa oikeudelliseen yhteistyöhön yksityisoikeuden alalla liittyviä toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan kannalta.”

4 Tämän asetuksen kuudennessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden vapaan liikkuvuuden tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeellista ja asianmukaista, että tuomioistuimen

toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevista säännöistä säädetään velvoittavalla yhteisön säädöksellä, jota sovelletaan sellaisenaan."

5 Asetuksen N:o 44/2001 11, 12 ja 15 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"(11) Tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden on oltava hyvä, ja niiden on perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan toimivaltainen tuomioistuin määräytyy pääsääntöisesti vastaajan kotipaikan perusteella, ja vastaajan kotipaikan tuomioistuin on aina toimivaltainen, lukuun ottamatta joitakin tarkoin rajattuja tapauksia – –.

(12) Asianmukaisen lainkäytön helpottamiseksi tai tuomioistuimen ja riita-asian läheisen yhteyden vuoksi tulisi olla vaihtoehtoisia toimivaltaperusteita vastaajan kotipaikan mukaan määräytyvän toimivaltaperusteen lisäksi.

– –

(15) Lainkäytön yhdenmukaisuus edellyttää, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin ja on varmistettava, ettei kahdessa jäsenvaltiossa anneta keskenään ristiriitaisia tuomioita. – –"

6 Tämän asetuksen 16 ja 17 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(16) Keskinäinen luottamus lainkäyttöön edellyttää, että jäsenvaltiossa annettu tuomio tunnustetaan ilman erityistä menettelyä paitsi, jos riidan kohteena on kysymys tuomion tunnustamisesta.

(17) Tämä sama keskinäinen luottamus tekee oikeutetuksi sen, että menettely, jolla jäsenvaltiossa tunnustetaan täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa annettu tuomio, on tehokas ja nopea. – –”

7 Kyseisen asetuksen 25 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jotta jäsenvaltioiden tekemiä kansainvälisiä sitoumuksia kunnioitettaisiin, tämä asetus ei vaikuta erityiskysymyksiä koskeviin yleissopimuksiin, joiden sopimuspuolia jäsenvaltiot ovat.”

8 Asetuksen N:o 44/2001 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä asetusta sovelletaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Erityisesti asetusta ei sovelleta vero- tai tulliasioihin eikä hallinto-oikeudellisiin asioihin.

2. Asetusta ei sovelleta:

a) luonnollisten henkilöiden oikeudelliseen asemaan, oikeuskelpoisuuteen tai oikeustoimikelpoisuuteen eikä myöskään aviovarallisuussuhteisiin eikä perintöön ja testamenttiin;

b) konkurssiin, akordiin tai muihin niihin rinnastettaviin menettelyihin;

c) sosiaaliturvaan;

d) välimiesmenettelyyn."

9 Asetuksen N:o 44/2001 27 artikla on II luvun, jonka otsikko on "Toimivalta", 9 jaksossa, jonka otsikko on "Vireilläolo ja samassa yhteydessä käsiteltävät kanteet", ja tässä artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa nostetaan samojen asianosaisten välillä samaa asiaa koskevia kanteita, muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa kanne on ensin nostettu, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen.

2. Kun on ratkaistu, että se tuomioistuin, jossa kanne on ensin nostettu, on toimivaltainen, tulee muiden tuomioistuinten tuon tuomioistuimen toimivallan vuoksi jättää asia tutkimatta."

10 Asetuksen N:o 44/2001 34 artikla on III luvun, jonka otsikko on ”Tunnustaminen ja täytäntöönpano”, 1 jaksossa, jonka otsikko on ”Tunnustaminen”, ja tässä artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tuomiota ei tunnusteta, jos

1) tunnustaminen on selkeästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public), missä tunnustamista pyydetään;

– –”

11 Kyseisen asetuksen samassa jaksossa olevassa 35 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tuomiota ei tunnusteta myöskään silloin, kun II luvun 3, 4 ja 6 jakson säännöksiä ei ole noudatettu, eikä 72 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Sen valtion tuomioistuin tai viranomainen, missä tunnustamista pyydetään, on tutkiessaan, onko olemassa jokin edellä olevassa kohdassa tarkoitettu toimivaltaperuste, sidottu niihin tosiseikkoihin, joihin tuomiojäsenvaltion tuomioistuin on perustanut toimivaltansa.

3. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, tuomiojäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaa ei saa tutkia; tuomioistuimen toimivaltaa koskevat säännökset eivät kuulu 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin oikeusjärjestyksen perusteisiin."

12 Saman asetuksen 36 artiklassa, joka sekin on III luvun 1 jaksossa, säädetään, että "ulkomaista tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa – – uudelleen tutkittavaksi".

13 Asetuksen N:o 44/2001 38 artikla on tämän asetuksen III luvun 2 jaksossa, jonka otsikko on "Täytäntöönpano", ja tämän artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiossa annettu ja siellä täytäntöönpanokelpoinen tuomio on pantava täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa, kun tuomio asiaan osallisen hakemuksesta on siellä julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi."

14 Kyseisen asetuksen 43 artiklan 1 kohdassa lisätään vielä, että "kumpikin asianosainen voi hakea muutosta täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevasta hakemuksesta annettuun päätökseen".

15 Saman asetuksen 45 artiklassa täsmennetään seuraavaa:

"1. Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 43 – – artiklan mukaisesti, voi evätä tuomion julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan jollakin 34 ja 35 artiklassa mainituista perusteista. – –

2. Ulkomaista tuomiota ei saa sen sisältämän asiaratkaisun osalta ottaa missään tapauksessa uudelleen tutkittavaksi.”

16 Asetuksen N:o 44/2001 71 artikla on VII luvussa, jonka otsikko on ”Asetuksen suhde muihin säädöksiin”, ja tässä artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämä asetus ei vaikuta tuomioistuinten toimivaltaa tai tuomioiden tunnustamista taikka täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenaloilla sääntéleviin sopimuksiin, joiden osapuolia jäsenvaltiot ovat.

2. Yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi 1 kohtaa sovelletaan seuraavasti:

a) Tämä asetus ei estä erityistä oikeudenalaa koskevan yleissopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuinta vetoamasta kyseisen sopimuksen mukaisiin perusteisiin toimivaltansa osalta silloinkin, kun vastaajan kotipaikka on sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei ole tuon sopimuksen osapuoli. Asiaa käsittelevän tuomioistuimen on kuitenkin sovellettava tämän asetuksen 26 artiklaa.

b) Jäsenvaltiossa annetut tuomiot, jotka on antanut erityistä oikeudenalaa koskevaan yleissopimukseen toimivaltansa perustanut tuomioistuin, on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen mukaisesti.

Jos erityistä oikeudenalaa koskeva yleissopimus, jonka osapuolia ovat sekä jäsenvaltio, missä tuomio on annettu, että jäsenvaltio, jolle pyyntö on osoitettu, sisältää tuomion tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevia ehtoja, niitä on

noudatettava. Kuitenkin voidaan aina soveltaa niitä tämän asetuksen säännöksiä, jotka koskevat tuomion tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa noudatettavaa menettelyä."

CMR

17 CMR:ää sovelletaan sen 1 artiklan mukaan "jokaiseen sopimukseen, joka koskee ajoneuvolla korvausta vastaan tiellä suoritettavaa tavaran kuljetusta, kun paikkakunta, jolla tavara on otettu kuljetettavaksi, ja määräpaikka – – sijaitsevat eri valtioissa, joista ainakin toinen on sopimusvaltio – – osapuolten kotipaikasta ja kansalaisuudesta riippumatta".

18 CMR neuvoteltiin Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiossa. CMR:ään on liittynyt yli 50 valtiota, joiden joukossa ovat kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot.

19 CMR:n 23 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Milloin rahdinkuljettajan on tämän yleissopimuksen määräysten perusteella maksettava korvausta tavaran katoamisesta tai vähentymisestä, korvaus on laskettava sen arvon mukaan, joka tavaralla oli kuljetettavaksi otettaessa kyseisellä paikkakunnalla.

– –

3. Korvaus ei kuitenkaan saa ylittää 8,33 laskentayksikköä kokonaispainosta puuttuvaa kiloa kohti.

4. Tämän lisäksi on rahti, tullimaksut ja muut tavaran kuljetukseen liittyvät kulut maksettava takaisin kokonaan, kun tavara on kadonnut, ja, milloin tavara on vähentynyt, vähentymistä vastaavalta osalta, mutta muuta vahinkoa ei korvata.

– –

7. Tässä yleissopimuksessa tarkoitettu laskentayksikkö on Kansainvälisen valuuttarahaston määrittelemä erityisnosto-oikeus. Tämän artiklan 3 kappaleessa mainittu määrä muunnetaan sen valtion valuutaksi, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuin sijaitsee. – –

– –”

20 CMR:n 31 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Tämän yleissopimuksen määräysten alaista kuljetusta koskeva kanne voidaan panna vireille, paitsi siinä sopimusvaltion tuomioistuimessa, mistä asianosaiset ovat sopineet, sen valtion tuomioistuimessa, jonka alueella:

a) vastaajalla on kotipaikka, pääkonttorinsa tahi se haaraliikkeensä tai asioimistonsa, jonka välityksellä rahtisopimus on tehty, taikka

b) [on] paikkakunta, missä tavara otettiin kuljetettavaksi tai missä kuljetuksen määräpaikka on,

eikä sitä voida nostaa muussa tuomioistuimessa.

2. Jos tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitettu kanne on vireillä tuomioistuimessa, jonka toimivaltaan asia mainitun kappaleen mukaan kuuluu, tai tällaisen kanteen on ratkaissut sellainen tuomioistuin, ei samojen asianosaisten kesken voida samasta asiasta nostaa uutta kannetta, paitsi milloin sen tuomioistuimen ratkaisua, jossa ensimmäinen kanne nostettiin, ei voida panna täytäntöön siinä valtiossa, jossa uusi kanne pannaan vireille.

3. Kun sopimusvaltion tuomioistuimen tämän artiklan 1 kappaleessa tarkoitetussa riita-asiassa antama tuomio on siellä tullut täytäntöönpanokelpoiseksi, se on täytäntöönpanokelpoinen myös jokaisessa muussa sopimusvaltiossa niin pian kuin kyseisessä valtiossa voimassa olevat muotomääräykset on täytetty. Tällaiset muotomääräykset eivät saa tehdä mahdolliseksi itse asian uudelleen tutkimista.

4. Tämän artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan oikeudenkäynnin jälkeen annettuihin tuomioihin, yksipuolisiin tuomioihin ja oikeuden määräyksellä vahvistettuihin sovitteluihin, mutta niitä ei sovelleta väliaikaistuomioihin tai vahingonkorvauksiin, jotka asiansa kokonaan tai osaksi hävinnyt kantaja joutuu suorittamaan kulujen lisäksi.

_ _”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

21 Siemens Nederland NV (jäljempänä Siemens) ja TNT tekivät huhtikuussa 2001 rahtisopimuksen tavaroiden tiekuljetuksesta Zoetermeeristä (Alankomaat) Unterschleißheimiin (Saksa). Kyseisten tavaroiden arvo oli 103 540 Saksan markkaa (DEM) (52 939 euroa), ja ne painoivat 12 kilogrammaa.

22 Näitä tavaroita ei kuitenkaan koskaan toimitettu määränpäähän.

23 TNT nosti toukokuussa 2002 Siemensin vakuutuksenantaja AXA:ta vastaan Rechtbank te Rotterdamissa (Alankomaat) vahvistuskanteen, jossa se vaati todettavaksi, ettei se ollut vastuussa AXA:lle kyseisten tavaroiden katoamisesta aiheutuneesta vahingosta, lukuun ottamatta 11,50 euron määrää kilogrammaa kohden (yhteensä 138 euroa) CMR:n 23 artiklan, jossa vahvistetaan vaadittavissa olevien vahingonkorvausten määrään sovellettavat säännöt, mukaisesti. Rechtbank te Rotterdamhylkäsi tämän kanteen 4.5.2005 antamallaan tuomiolla. TNT haki tähän tuomioon muutosta Gerechtshof te ’s-Gravenhagessa (Alankomaat).

24 AXA nosti elokuussa 2004 Landgericht Münchenissä (Saksa) TNT:tä vastaan kanteen, jossa vaadittiin korvausta vahingosta, jonka Siemens oli kärsinyt näiden tavaroiden katoamisesta. Koska samojen asianosaisten välillä jo oli vireillä samaa kuljetusta koskeva oikeudenkäynti Alankomaissa, TNT väitti, ettei Landgericht München CMR:n 31 artiklan 2 kappaleessa määrätyn, vireilläolovaikutusta koskevan säännön vuoksi saanut ottaa AXA:n kannetta käsiteltäväksi.

25 Landgericht München hylkäsi 4.4.2006 ja 7.9.2006 antamillaan tuomioilla (jäljempänä Landgericht Münchenin tuomiot) TNT:n CMR:n 31 artiklan 2 kappaleeseen perustuvat väitteet, ja se velvoitti tämän yrityksen korvaamaan vahingon.

26 AXA vaati 6.3.2007, että Rechtbank te Utrecht (Alankomaat) julistaisi Landgericht Münchenin tuomiot asetuksen N:o 44/2001 perusteella täytäntöönpanokelpoisiksi Alankomaissa. Sen jälkeen kun Rechtbank te Utrecht välitoimia käsittelevänä tuomioistuimena oli 28.3.2007 antamallaan määräyksellä hyväksynyt tämän vaatimuksen, TNT vaati 4.5.2007 Rechtbank te Utrechtiä kumoamaan tämän määräyksen ja epäämään kyseisten tuomioiden täytäntöönpanokelpoisuuden tai ainakin lykkäämään niiden täytäntöönpanoa koskevan vaatimuksen käsittelyä siihen asti, kunnes Gerechtshof te 's-Gravenhage on ratkaissut Rechtbank te Rotterdamin4.5.2005 antamasta tuomiosta tehdyn valituksen.

27 TNT:n muutoksenhaku Rechtbank te Utrechtissä perustui siihen, että Landgericht Münchenin tuomioiden tunnustaminen olisi selvästi Alankomaiden oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista. Se oli väittänyt, ettei Landgericht München ollut CMR:n 31 artiklan 2 kohdassa olevan, vireilläolovaikutusta koskevan määräyksen vuoksi toimivaltainen käsittelemään AXA:n kannetta.

28 AXA sitä vastoin katsoi asetuksen N:o 44/2001 35 artiklan 3 kohdan nojalla, ettei Alankomaiden tuomioistuin saanut tutkia Saksan tuomioistuimen toimivaltaa, koska tämän asetuksen 34 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua oikeusjärjestyksen perusteita koskevaa arviointiperustetta ei voida soveltaa toimivaltaa koskeviin sääntöihin.

29 Rechtbank te Utrecht hylkäsi TNT:n muutoksenhaun 18.7.2007 antamallaan määräyksellä. Gerechtshof te 's-Gravenhage ei tuona ajankohtana vielä ollut ratkaissut TNT:n sinne tekemää valitusta.

30 Rechtbank te Utrecht katsoi, ettei TNT voinut vedota asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 1 alakohdassa säädettyyn perusteeseen evätä tunnustaminen riitauttaakseen Saksan tuomioistuimen toimivallan, koska toimivaltasäännöt eivät kuulu tässä säännöksessä tarkoitettuihin oikeusjärjestyksen perusteisiin, kuten tämän asetuksen 35 artiklan 3 kohdassa täsmennetään.

31 TNT teki Rechtbank te Utrechtin 18.7.2007 antamasta määräyksestä kassaatiovalituksen. Sen mukaan tämä tuomioistuin oli sivuuttanut sen seikan, että CMR:n 31 artiklalla poiketaan asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisen kohdan perusteella siitä kyseisen asetuksen 35 artiklan 3 kohdasta ilmenevästä kiellosta, jonka mukaan tuomiojäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaa ei saa tutkia.

32 Näin ollen Hoge Raad der Nederlanden päätti lykätä asian ratkaisemista ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan 2 kohdan alkuosaa ja sen b alakohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että

a) asetuksen N:o 44/2001 tunnustamis- ja täytäntöönpanosääntelyn sijaan sovelletaan erityisen yleissopimuksen tunnustamis- ja täytäntöönpanosääntelyä vain, jos erityisen yleissopimuksen asianomaisessa sääntelyssä edellytetään yksinomaista soveltamista, vai

b) jos erityisen yleissopimuksen ja asetuksen N:o 44/2001 tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat ehdot ovat molemmat yhtä lailla sovellettavissa, aina on sovellettava erityisen yleissopimuksen ehtoja ja asetuksen N:o 44/2001 ehdot on jätettävä soveltamatta, myös silloin, kun erityisessä yleissopimuksessa ei vaadita yksinomaista soveltamista muihin kansainvälisiin tunnustamis- ja täytäntöönpanosääntöihin nähden?

2) Onko unionin tuomioistuin, kun tarkoituksena on estää ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua normiristiriitaa koskevat vastakkaiset tuomiot, toimivaltainen tulkitsemaan – jäsenvaltioiden tuomioistuimia sitovalla tavalla – [CMR:ää] siltä osin kuin on kyse kyseisen yleissopimuksen 31 artiklassa määrätystä seikasta?

3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja myös ensimmäisen kysymyksen a kohtaan vastataan myöntävästi, onko CMR:n 31 artiklan 3 ja 4 kappaleessa olevaa tunnustamis- ja täytäntöönpanosääntelyä tulkittava siten, että siinä ei vaadita yksinomaista soveltamista ja että siinä jätetään tilaa tunnustamisen tai täytäntöönpanon mahdollistavien muiden kansainvälisten täytäntöönpanosääntöjen, kuten asetuksen N:o 44/2001, soveltamiselle?

Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin vastaa ensimmäisen kysymyksen b kohtaan myöntävästi ja tämän lisäksi vastaa myös toiseen kysymykseen myöntävästi, esittää Hoge Raad – – vielä seuraavat kolme kysymystä:

4) Annetaanko CMR:n 31 artiklan 3 ja 4 kappaleessa sen valtion, jossa tunnustamista pyydetään, tuomioistuimelle lupa täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevaa hakemusta käsitellessään tutkia, oliko tuomiovaltion tuomioistuin kansainvälisesti toimivaltainen käsittelemään riitaa?

5) Onko asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jos CMR:n ja asetuksen N:o 44/2001 vireilläolovaikutusta koskevien sääntöjen välillä on normiristiriita, CMR:n vireilläolovaikutusta koskevilla säännöillä on etusija asetuksen N:o 44/2001 vastaaviin sääntöihin nähden?

6) Koskevatko nyt esillä olevassa asiassa Alankomaissa vaadittu oikeudellisesti sitova toteaminen ja Saksassa vaadittu vahingonkorvaus CMR:n 31 artiklan 2 kappaleessa tarkoitetulla tavalla 'samaa asiaa'?"

Ennakkoratkaisukysymykset

Alustavia huomautuksia

33 Heti aluksi on syytä todeta, että TNT:n ja AXA:n välinen riita kuuluu sekä CMR:n että asetuksen N:o 44/2001 soveltamisalaan.

34 Tässä riidassa on nimittäin yhtäältä kyse tavaran tiekuljetuksesta tehdystä rahtisopimuksesta, jossa paikkakunnaksi, jolla tavarat otetaan kuljetettavaksi, oli sovittu Alankomaissa oleva osoite ja niiden määräpaikaksi Saksassa oleva osoite. CMR:n 1 artiklassa sen soveltamiselle asetetut edellytykset siis täyttyvät.

35 Toisaalta riidat, jotka koskevat tavaran tiekuljetuksia jäsenvaltioiden välillä, kuuluvat ”siviili- ja kauppaoikeuden alaan” asetuksen N:o 44/2001 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuin tavoin. Tavaran tiekuljetuksia ei myöskään mainita niiden kyseisessä artiklassa tyhjentävästi lueteltujen alojen joukossa, jotka on suljettu tämän saman asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

36 Samoin alustavasti on muistutettava, että koska asetuksella N:o 44/2001 korvataan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla vuonna 1968 tehty Brysselin yleissopimus (EYVL 1972, L 299, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna peräkkäisillä yleissopimuksilla uusien jäsenvaltioiden liittyessä kyseiseen yleissopimukseen (jäljempänä Brysselin yleissopimus), yhteisöjen tuomioistuimen tämän yleissopimuksen määräyksistä antama tulkinta pätee myös tämän asetuksen säännösten osalta silloin, kun kyseisten määräysten ja säännösten voidaan katsoa vastaavan toisiaan (asia C-180/06, Ilsinger, tuomio 14.5.2009, Kok., s. I-3961, 41 kohta, ja asia C-189/08, Zuid-Chemie, tuomio 16.7.2009, Kok., s. I-6917, 18 kohta).

37 Asetuksen N:o 44/2001 71 artiklalla, jonka tulkintaa tässä asiassa pyydetään, korvataan Brysselin yleissopimuksen 57 artikla, jossa määrättiin erityisiä oikeudenaloja koskevista sopimuksista (jäljempänä erityiset yleissopimukset) seuraavaa:

”1. Tämä yleissopimus ei vaikuta tuomioistuinten toimivaltaa tai tuomioiden tunnustamista taikka täytäntöönpanoa erityisillä oikeudenaloilla säänteleviin sopimuksiin, joiden osapuolia tämän yleissopimuksen sopimusvaltiot ovat tai joiden osapuoliksi ne myöhemmin tulevat.

2. Yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi 57 artiklan 1 kappaletta sovelletaan seuraavasti:

a) Tämän yleissopimuksen estämättä erityistä oikeudenalaa koskevan yleissopimuksen osapuolena olevan valtion tuomioistuin voi pitää itseään toimivaltaisena tuon sopimuksen perusteella silloinkin, kun vastaajalla on kotipaikka sellaisessa tämän yleissopimuksen sopimusvaltiossa, joka ei ole tuon sopimuksen osapuoli. – –

b) Sopimusvaltiossa annetut tuomiot, jotka on antanut erityistä oikeudenalaa koskevan yleissopimuksen perusteella itseään toimivaltaisena pitänyt tuomioistuin, on tunnustettava ja pantava täytäntöön muissa sopimusvaltioissa tämän yleissopimuksen mukaisesti.

Jos erityistä oikeudenalaa koskevassa sopimuksessa, jonka osapuolia ovat sekä alkuperävaltio että se valtio, jolle pyyntö on osoitettu, sisältää tuomion tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevia ehtoja, niitä on noudatettava. – –

– –”

38 Brysselin yleissopimuksen 57 artiklan 1 kappaleessa olleella ilmaisulla ”joiden osapuoliksi ne myöhemmin tulevat” täsmennettiin, etteivät tässä yleissopimuksessa määrätyt säännöt estäneet sellaisten erilaisten sääntöjen soveltamista, joihin sopimusvaltiot tulevaisuudessa tekemissään erityisissä yleissopimuksissa sitoutuisivat. Tätä ilmaisua ei otettu asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan 1 kohtaan. Näin ollen sillä ei anneta jäsenvaltioille mahdollisuutta ottaa uusia erityisiä yleissopimuksia tekemällä tai jo voimassa olevia sopimuksia muuttamalla käyttöön sääntöjä, joilla olisi etusija asetuksen N:o 44/2001 sääntöihin nähden. Tämän toteamuksen vahvistaa oikeuskäytäntö, jossa on todettu, että sitä mukaa kuin näitä yhteisiä sääntöjä otetaan käyttöön,

jäsenvaltioilla ei ole enää oikeutta tehdä kansainvälisiä sopimuksia, joilla vaikutetaan näihin sääntöihin (ks. mm. asia 22/70, komissio v. neuvosto, tuomio 31.3.1971, Kok., s. 263, Kok. Ep. I, s. 553, 17–19 kohta, ns. AETR-tapaus ja asia C-467/98, komissio v. Tanska, tuomio 5.11.2002, Kok., s. I-9519, 77 kohta).

39 CMR:n 31 artiklan kaltaisista määräyksistä, joihin jäsenvaltiot jo olivat sidottuja asetuksen N:o 44/2001 voimaantuloajankohtana, on sitä vastoin todettava, että tämän asetuksen 71 artikla heijastaa samaa systematiikkaa kuin Brysselin yleissopimuksen 57 artikla ja että se on sanamuodoltaan lähes täysin samanlainen. Näin ollen on otettava huomioon tulkinta, jonka yhteisöjen tuomioistuin jo on esittänyt Brysselin yleissopimuksesta.

40 Otettaessa huomioon nämä alustavat havainnot ja esitettyjen kysymysten välinen yhteys ensimmäinen ja viides kysymys, jotka koskevat asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan tulkintaa, tutkitaan yhdessä ja ensiksi. CMR:n tulkintaan liittyvät kysymykset tutkitaan tämän jälkeen.

Asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan tulkinta

41 Kansallinen tuomioistuin kysyy ensimmäisessä ja viidennessä kysymyksessään pääasiallisesti, onko asetuksen N:o 44/2001 71 artiklaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa tulkittava siten, että CMR:n vireilläolovaikutusta koskevassa 31 artiklan 2 kappaleessa ja sen täytäntöönpanokelpoisuutta koskevassa 31 artiklan 3 kappaleessa määrätyn kaltaisia erityisen yleissopimuksen mukaisia tuomioistuinten toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä on sovellettava.

42 Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, tämä kysymys on esitetty yhtäältä siitä syystä, että CMR:ssä ja asetuksessa N:o 44/2001 asetetulla, vireilläolovaikutusta koskevalla säännöllä – vaikka sen sanamuoto onkin samankaltainen – saattaa olla erilainen ulottuvuus aina sen mukaan, sovelletaanko tätä sopimusta ja siihen liittyvää kansallista oikeuskäytäntöä vai tätä asetusta ja sitä koskevaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, ja toisaalta siitä syystä, että Alankomaiden tuomioistuimella, jonka käsiteltävänä on AXA:n hakemus Landgericht Münchenin tuomioiden julistamiseksi täytäntöönpanokelpoisiksi, on tarve saada tietää, voiko se tutkia viimeksi mainitun toimivallan ratkaista AXA:n siinä nostama vahingonkorvauskanne.

43 TNT väittää tästä viimeksi mainitusta seikasta, että tällainen tutkiminen sallitaan CMR:n 31 artiklan 3 kappaleessa, kun taas AXA katsoo, että valta tutkia Landgericht Münchenin toimivalta suljetaan pois asetuksen N:o 44/2001 35 artiklan 3 kohdalla. AXA on Alankomaiden tuomioistuimissa näiden lausumiensa tueksi väittänyt, että tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävää rahtisopimusta koskevien tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa säännellään asetuksella N:o 44/2001 eikä CMR:llä.

44 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. mm. asia C-301/98, KVS International, tuomio 18.5.2000, Kok., s. I-3583, 21 kohta; asia C-298/07, Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände, tuomio 16.10.2008, Kok., s. I-7841, 15 kohta ja asia C-403/09 PPU, Detiček, tuomio 23.12.2009, Kok., s. I-12193, 33 kohta). Ensimmäiseen ja viidenteen ennakkoratkaisukysymykseen vastattaessa on siis otettava huomioon sekä asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan sanamuoto ja juuri tämän artiklan päämäärä että tämän säännöksen asiayhteys ja kyseisellä asetuksella tavoitellut päämäärät.

45 Asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan sanamuodon mukaan asiaan, joka kuuluu erityisen yleissopimuksen soveltamisalaan, on sovellettava viimeksi mainitussa yleissopimuksessa eikä asetuksessa N:o 44/2001 olevia sääntöjä.

46 Kuten muun muassa Alankomaiden ja Tšekin hallitukset ovat todenneet, kyseisen asetuksen 71 artiklan 1 kohdan ilmaisusta, jonka mukaan se ”ei vaikuta” erityisiin yleissopimuksiin, ilmenee, että lainsäätäjä on säätänyt normiristiriidan varalta, että näitä yleissopimuksia on sovellettava.

47 Tämä tulkinta saa tukea tämän 71 artiklan 2 kohdasta, jossa säädetään, että jos erityinen yleissopimus, jonka osapuolia ovat sekä jäsenvaltio, missä tuomio on annettu, että jäsenvaltio, jolle pyyntö on osoitettu, sisältää tuomion tunnustamista tai täytäntöönpanoa koskevia ehtoja, niitä on noudatettava. Kyseinen 2 kohta koskee nimenomaisesti tilanteita, jotka rajoittuvat kokonaisuudessaan unionin sisälle. Tästä seuraa, että huolimatta asetuksen N:o 44/2001 25 perustelukappaleessa olevasta selityksestä, jonka mukaan tämä asetus ei vaikuta erityisiin yleissopimuksiin, jotta jäsenvaltiot voisivat kunnioittaa kolmansille valtioille antamiaan kansainvälisiä sitoumuksia, lainsäätäjä on tämän asetuksen 71 artiklalla halunnut säätää myös, että kyseisiä yleissopimuksia on sovellettava itse unionin sisällä.

48 On siis totta, että asetuksen N:o 44/2001 71 artiklalla on tarkoitus varmistaa sellaisten sääntöjen noudattaminen, jotka on laadittu ottaen huomioon tietyn alan erityispiirteet (ks. Brysselin yleissopimuksen 57 artiklasta asia C-406/92, Tatry, tuomio 6.12.1994, Kok., s. I-5439, 24 kohta ja asia C-148/03, Nürnberger Allgemeine Versicherung, tuomio 28.10.2004, Kok., s. I-10327, 14 kohta). Oikeuskäytännössä on todettu tästä tavoitteesta, että erityisissä yleissopimuksissa olevat säännöt aiheuttavat sen, ettei Brysselin yleissopimuksen samaa kysymystä koskevia määräyksiä ole sovellettava (ks. vastaavasti em. asia Tatry, tuomion 25 kohta).

49 Vaikka edellä lausutusta ilmenee, että asetuksen N:o 44/2001 71 artiklassa säädetään, että erityisiä yleissopimuksia sovelletaan näillä sopimuksilla säännellyillä aloilla, on kuitenkin niin, ettei tällä soveltamisella saada vaarantaa niitä periaatteita, jotka unionissa ovat siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvan oikeudellisen yhteistyön taustalla ja joista asetuksen N:o 44/2001 6, 11, 12 ja 15–17 perustelukappaleessa mainitaan siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen tuomioiden vapaa liikkuvuus, toimivaltaisten tuomioistuinten ennustettavuus ja näin ollen yksityisten oikeusvarmuus, asianmukainen lainkäyttö, se, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin, ja keskinäinen luottamus lainkäyttöön unionissa.

50 Näiden kunkin periaatteen noudattaminen on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, joka on asetuksen N:o 44/2001 ratio, kuten sen ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee.

51 Asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan ulottuvuus ei voi olla ristiriidassa sen lainsäädännön taustalla olevien periaatteiden kanssa, jonka osa se on. Tätä artiklaa ei näin ollen voida tulkita siten, että tämän asetuksen kattamalla, tavaran tiekuljetusten kaltaisella alalla CMR:n kaltainen erityinen yleissopimus voisi johtaa lopputuloksiin, jotka olisivat sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan toteutumisen kannalta vähemmän suotuisia kuin lopputulokset, joihin kyseisen asetuksen säännöksillä päädytään.

52 Tämä toteamus on sen vakiintuneen oikeuskäytännön mukainen, jonka mukaan jäsenvaltioiden unionin ulkopuolisten valtioiden kanssa tekemiä yleissopimuksia ei voida soveltaa jäsenvaltioiden välisissä suhteissa siten, että vaarannetaan unionin oikeuden tavoitteet (ks. vastaavasti asia 286/86, Deserbais, tuomio 22.9.1988, Kok., s. 4907, Kok. Ep. IX, s. 641, 18 kohta; yhdistetyt asiat C-241/91 P ja C-242/91 P, RTE ja ITP v. komissio, tuomio 6.4.1995, Kok., s. I-743, 84 kohta ja asia C-301/08, Bogiatzi, tuomio 22.10.2009, Kok., s. I-10185, 19 kohta).

53 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 44/2001 71 artiklassa tarkoitettuja tuomioistuinten toimivaltaa koskevia sääntöjä – vireilläolovaikutusta koskevat säännöt mukaan lukien – voidaan soveltaa unionissa vain niiltä osin kuin niiden ennustettavuus on hyvä ja kuin ne helpottavat asianmukaista lainkäyttöä sekä mahdollistavat sen, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin, kuten kyseisen asetuksen 11, 12 ja 15 perustelukappaleessa todetaan.

54 Tuomioiden tunnustamisen ja täytäntöönpanon kannalta merkityksellisiä periaatteita ovat asetuksen N:o 44/2001 6, 16 ja 17 perustelukappaleessa tarkoitetut tuomioiden vapaata liikkuvuutta ja keskinäistä luottamusta lainkäyttöön (favor

executionis) koskevat periaatteet (ks. mm. asia C-283/05, ASML, tuomio 14.12.2006, Kok., s. I-12041, 23 kohta; asia C-185/07, Allianz ja Generali Assicurazioni Generali, tuomio 10.2.2009, Kok., s. I-663, 24 kohta ja asia C-420/07, Apostolides, tuomio 28.4.2009, Kok., s. I-3571, 73 kohta). Unionissa saadaan soveltaa asetuksen N:o 44/2001 71 artiklassa tarkoitettujen erityisten yleissopimusten mukaisia tunnustamis- ja täytäntöönpanosääntöjä vain, jos näitä periaatteita noudatetaan.

55 Oikeuskäytännössä on täsmennetty edellä mainitusta keskinäisen luottamuksen periaatteesta, ettei sen jäsenvaltion tuomioistuimella, jossa tunnustamista pyydetään, ole missään tapauksessa tuomiojäsenvaltion tuomioistuinta parempia edellytyksiä ratkaista viimeksi mainitun toimivaltaa. Asetuksessa N:o 44/2001 ei näin ollen muutamia rajoitettuja poikkeuksia lukuun ottamatta sallita sitä, että jäsenvaltion tuomioistuin tutkii toisen jäsenvaltion tuomioistuimen toimivaltaisuuden (em. asia Allianz ja Generali Assicurazioni Generali, tuomion 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). CMR:n 31 artiklan 3 kappaletta voidaan näin ollen soveltaa unionissa vain, jos sillä on mahdollista saavuttaa päämäärät, jotka liittyvät siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden vapaaseen liikkuvuuteen ja keskinäiseen luottamukseen lainkäyttöön unionissa, ehdoin, jotka ovat vähintään yhtä suotuisia kuin asetuksessa N:o 44/2001 säädetyt ehdot.

56 Kaikki edellä lausuttu huomioiden ensimmäiseen ja viidenteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 44/2001 71 artiklaa on tulkittava siten, että pääasian kaltaisessa asiassa CMR:n vireilläolovaikutusta koskevassa 31 artiklan 2 kappaleessa ja sen täytäntöönpanokelpoisuutta koskevassa 31 artiklan 3 kappaleessa määrätyn kaltaisia erityisen yleissopimuksen mukaisia tuomioistuinten toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä sovelletaan, jos niiden ennustettavuus on hyvä, jos niillä helpotetaan asianmukaista lainkäyttöä ja mahdollistetaan se, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin, ja jos niillä varmistetaan siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden vapaa liikkuvuus ja keskinäinen luottamus lainkäyttöön (favor executionis) unionissa ehdoin, jotka ovat vähintään yhtä suotuisia kuin asetuksessa N:o 44/2001 säädetyt ehdot.

CMR:n 31 artiklan tulkinta

57 Kansallinen tuomioistuin kysyy toisessa kysymyksessään, onko unionin tuomioistuimella toimivalta tulkita CMR:n 31 artiklaa. Jos tähän kysymykseen vastattaisiin myöntävästi, tuo tuomioistuin pyytää kolmannessa, neljännessä ja kuudennessa kysymyksessään tämän artiklan konkreettista tulkintaa.

Toinen kysymys

58 Kun otetaan huomioon, ettei CMR sisällä lauseketta, jolla unionin tuomioistuimelle annettaisiin toimivalta, viimeksi mainittu voi pyydetyin tavoin tulkita CMR:n 31 artiklaa vain siinä tapauksessa, että tällainen tehtävä SEUT 267 artiklan mukaan sille kuuluu.

59 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimivalta antaa tuossa määräyksessä tarkoitettu tulkinta ennakkoratkaisuasiassa koskee ainoastaan unionin oikeuden säännöksiä ja määräyksiä (ks. vastaavasti asia C-130/95, Giloy, tuomio 17.7.1997, Kok., s. I-4291, 21 kohta; asia C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze ym., tuomio 10.1.2006, Kok., s. I-289, 63 kohta ja asia C-453/04, innoventif, tuomio 1.6.2006, Kok., s. I-4929, 29 kohta).

60 On kiistatonta, että unionin tekemät kansainväliset sopimukset ovat erottamaton osa unionin oikeusjärjestystä ja että niistä voidaan siis esittää ennakkoratkaisupyyntö (ks. vastaavasti mm. asia 181/73, Haegeman, tuomio 30.4.1974, Kok., s. 449, Kok. Ep. II, s. 283, 3–6 kohta; asia 12/86, Demirel, tuomio 30.9.1987, Kok., s. 3719, Kok. Ep. IX, s. 177, 7 kohta ja asia C-431/05, Merck Genéricos - Produtos Farmacêuticos, tuomio 11.9.2007, Kok., s. I-7001, 31 kohta).

61 Unionin tuomioistuin ei sitä vastoin lähtökohtaisesti ole toimivaltainen tulkitsemaan ennakkoratkaisumenettelyssä jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden välillä tehtyjä kansainvälisiä sopimuksia (ks. vastaavasti 130/73, Vandeweghe ym., tuomio 27.11.1973, Kok., s. 1329, 2 kohta; asia C-162/98, Hartmann, tuomio 12.11.1998, Kok., s. I-7083, 9 kohta ja em. asia Bogiatzi, tuomion 24 kohta).

62 Ainoastaan silloin kun ja siinä määrin kuin unionille on siirtynyt jäsenvaltioiden aikaisemmin käyttämä toimivalta sellaisen kansainvälisen yleissopimuksen soveltamisalalla, johon unioni ei ole liittynyt, ja kun näin ollen kyseisen yleissopimuksen määräykset sitovat unionia, unionin tuomioistuin on toimivaltainen tulkitsemaan tällaista yleissopimusta (ks. mm. yhdistetyt asiat 21/72–24/72, International Fruit Company ym., tuomio 12.12.1972, Kok., s. 1219, Kok. Ep. II, s. 49, 18 kohta; asia C-308/06, Intertanko ym., tuomio 3.6.2008, Kok., s. I-4057, 48 kohta ja em. asia Bogiatzi, tuomion 25 kohta). Nyt käsiteltävässä asiassa ei kuitenkaan voida katsoa, että CMR:ssä määrätyt, tuomioistuinten toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt sitoisivat unionia. Tässä tuomiossa annetusta asetuksen N:o 44/2001 71 artiklan tulkinnasta ilmenee päinvastoin, että näitä CMR:ssä määrättyjä sääntöjä voidaan soveltaa unionissa vain noudattamalla kyseisen asetuksen taustalla olevia periaatteita.

63 Edellä lausutun perusteella toiseen kysymykseen on vastattava siten, ettei unionin tuomioistuin ole toimivaltainen tulkitsemaan CMR:n 31 artiklaa.

Kolmas, neljäs ja kuudes kysymys

64 Kun otetaan huomioon toiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus, kolmanteen, neljänteen ja kuudenteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

65 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 71 artiklaa on tulkittava siten, että pääasian kaltaisessa asiassa tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta Genevessä 19.5.1956 allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Genevessä 5.7.1978 allekirjoitetulla pöytäkirjalla, vireilläolovaikutusta koskevassa 31 artiklan 2 kappaleessa ja sen täytäntöönpanokelpoisuutta koskevassa 31 artiklan 3 kappaleessa määrätyn kaltaisia erityisiä oikeudenaloja koskevan yleissopimuksen mukaisia tuomioistuinten toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä sovelletaan, jos niiden ennustettavuus on hyvä, jos niillä helpotetaan asianmukaista lainkäyttöä ja mahdollistetaan se, että rinnakkaiset oikeudenkäynnit saadaan mahdollisimman vähiin, ja jos niillä varmistetaan siviili- ja kauppaoikeudellisten tuomioiden vapaa liikkuvuus ja keskinäinen luottamus lainkäyttöön (favor executionis) unionissa ehdoin, jotka ovat vähintään yhtä suotuisia kuin kyseisessä asetuksessa säädetyt ehdot.

2) Unionin tuomioistuin ei ole toimivaltainen tulkitsemaan tavaran kansainvälisessä tiekuljetuksessa käytettävästä rahtisopimuksesta tehdyn yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, 31 artiklaa.

Allekirjoitukset